

POSTER 09 ประสิทธิภาพของการใช้ไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

ปิยาภรณ์ รัตนประสพและปาริชาติ ศิรินัย หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย 2

วัตถุประสงค์ เพื่อลดการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และเพื่อทดสอบประสิทธิผลหลังการใช้ไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

วิธีการศึกษา งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และผู้ป่วยที่มีคะแนน Braden Scale* น้อยกว่า 16 คะแนน ในตึกอายุรกรรมชาย 2 ในโรงพยาบาลศรีสะเกษ จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามประเมินการใช้ไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และแบบสอบถามประเมินการยอมรับและความพึงพอใจในการใช้ไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ (Acceptability and Satisfaction Survey) โดยลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้คือสถิติพื้นฐานค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ผลการศึกษา พบว่า ผลการประเมินการใช้ไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.16$) และผลการประเมินการยอมรับและความพึงพอใจในการใช้ไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ (Acceptability and Satisfaction Survey) อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.48$)

สรุปและข้อเสนอแนะ นวัตกรรมไม้ค้ำยันผู้ป่วยในการป้องกันการเกิดแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้อยู่ในระดับเห็นด้วยสามารถนำไปใช้งานได้จริง ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนานวัตกรรมต่อไปคือควรปรับเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ในการทำ เป็นวัสดุที่สามารถระบายอากาศได้ดีกว่าและใช้วัสดุที่กะทัดรัด ง่ายต่อการเก็บรักษาและทำความสะอาด และคิดค้นการป้องกันแผลกดทับเพิ่มเติมกรณีผู้ป่วยกลับไปอยู่ที่บ้าน